

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Commemoració del 67è aniversari de la fi de la segona guerra mundial a Europa

Palau del Parlament, 7 de maig de 2012

La presidenta

Bon dia.

Benvinguts i benvingudes a l'acte de commemoració de la fi de la segona guerra mundial a Europa. Vull saludar, en primer lloc, els membres de la mesa, el vicepresident segon, els secretaris, els diputats dels grups parlamentaris i totes les persones convidades, molt especialment els nois i les noies de les dues escoles, de Molins de Rei i de Sant Celoni, que avui han estat convidats a participar en aquest acte, i la junta directiva i el president de l'Amical de Catalunya, a qui vull donar la paraula.

[...]

Senyor Lluís Martí, director general de relacions institucionals –que abans no l'he saludat–, senyores, senyors, en primer lloc, em plau fer aquest breu parlament davant de tots vostès en un acte que, un any més, es convoca en record de l'acabament de la segona guerra mundial a Europa; un acte que volem que sigui solemne i senzill alhora, de record i d'afirmació democràtica amb motiu del 67è aniversari de la fi de la guerra. I em plau fer-ho davant el monument de Clarà als voluntaris morts en defensa de les llibertats.

El dia 8 de maig de 1945 va ser el dia de la victòria a Europa, la data en què els aliats van acceptar la rendició incondicional de l'Alemanya nazi. Per això les Nacions Unides van dictar una resolució en què convidaven al record i la reconciliació, i demanaven als estats membres que dediquessin aquesta data a retre homenatge a totes les víctimes de la segona guerra mundial.

Avui, doncs, commemorem aquell dia del 1945, i ho fem acompanyant totes les persones que representen els voluntaris catalans morts a França i arreu del món en

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

defensa de la llibertat. El lloc on celebrem aquest acte és ben simbòlic. Ens trobem al bell mig del parc de la Ciutadella, a tocar del palau del Parlament. Parc i Parlament, llocs de paraula i de lleure, que es troben on hi havia hagut una ciutadella, un polvorí, amb un evident caràcter repressiu. Però avui és el lloc de la paraula, i el lloc on, per un sentit de justícia històrica, donem tots un missatge clar de record i de reconciliació.

I em plau presidir de nou aquest acte i que sigui el Parlament el que cada any el convoqui des del 2001, i ho faci a petició de la junta rectora de l'Amical de Catalunya, que va demanar-ho l'any 2000 al president del Parlament. I ho fem acompanyant qui sempre ha estat l'ànima d'aquesta commemoració, l'Amical de Catalunya, que des de fa vint-i-set anys, any rere any, celebra aquest acte de record i de memòria.

I ho fem, com cada any també, convidant dues escoles, dues escoles de secundària, una de Molins de Rei i una altra de Sant Celoni, perquè creiem —i abans a l'audiència ho hem comentat— que és important que els nois i les noies joves que tenim aquí, a Catalunya, tinguin record d'aquesta història; que la memòria històrica no sigui només per a les persones més grans de quaranta, de seixanta anys sinó que arribi a totes les escoles i arribi a aquests alumnes. Alguns d'aquests alumnes, quatre concretament que vénen avui en nom de l'escola de Sant Celoni, han fet un treball important, enguany, aquest curs, un treball sobre l'experiència viscuda a Mauthausen, amb testimonis escrits de moltes persones que van poder sobreviure, i d'altres que no. Ells, després d'aquest treball, la setmana que ve, visitaran Mauthausen. Crec, doncs, que aquest acte d'avui també els servirà, quan la setmana que ve siguin allà i hi pensin, per recordar les persones que van morir per les llibertats.

Permetin-me, però, que torni per uns moments al 1945. El d'avui és un acte de manteniment de la memòria. Quin era l'escenari d'Europa? El senyor Lluís Martí ja ens ha dit moltes de les coses que hi van passar, del que era, de la gent que hi va morir i de la gent que va quedar totalment malmesa. El 1945 l'escenari era una Europa devastada materialment, però també espiritualment: víctimes mortals, seqüeles de tota mena en una guerra que havia superat tots els límits, aniquilació, holocaust, actes indiscriminats contra la població civil... El ventall era tan ampli i tan esfereïdor que simplement no es podia mirar cap a una altra banda. Podrien, molts de vostès, destacar episodis heroics de solidaritat extrema, de virtut heroica i de tants màrtirs la memòria dels quals cal que honorem. Sobre la seva mort i sobre

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

el seu testimoni s'han fonamentat les nostres societats democràtiques. Però hem de seguir construint el nostre futur. De les ruïnes d'Europa van emergir forces en nom de la dignitat, del rearmament moral i de la reconstrucció de la convivència i d'una pau duradora.

Permetin-me acabar amb dues referències que considero adequades en un acte com el que avui ens aplega: una primera, el títol d'un discurs molt famós, potser el més famós, de Sir Winston Churchill, l'any 1940, 'Sang, suor i llàgrimes', on resumia la gravetat del moment i la magnitud del sacrifici que s'albirava. Precisament aquella sang, suor i llàgrimes són el fonament de la reconciliació que ha viscut Europa i que ha estat un dels grans encerts del segle XX.

Demà passat celebrarem el dia d'Europa, la unificació europea feta, precisament, per a la reconciliació de nacions històricament enfrontades. Ha estat, fins ara, un procés reeixit en la mesura que ha permès recuperar la pau, l'estabilitat i l'autoestima.

I per acabar els vull recordar novament el poema d'un soldat mort a la primera guerra mundial que diu: "Continueu la nostra lluita: / preneu la torxa dels caiguts; / dur-la ben alta és cosa vostra. / Si no aquests Morts mai dormirem, / per més que creixin les roselles / als camps de Flandes."

Moltes gràcies.